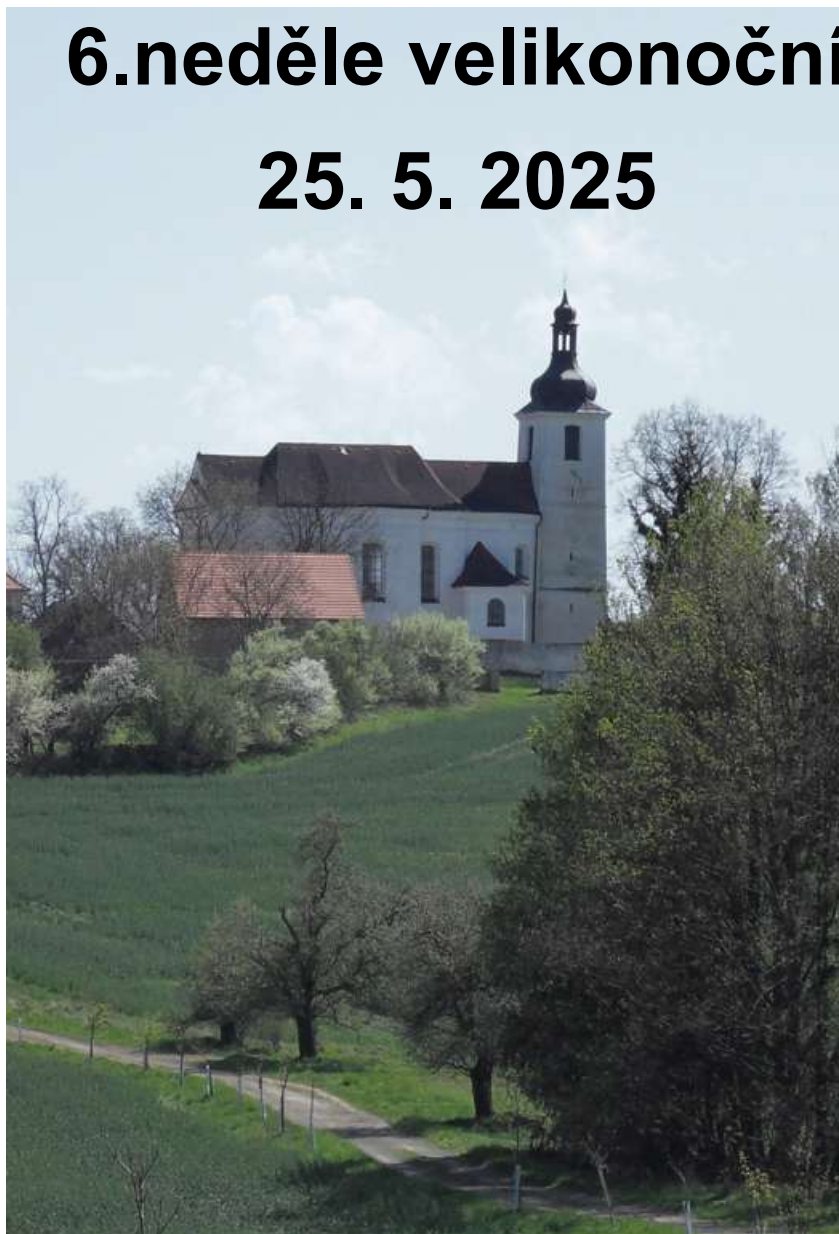

Pout' farnosti Plzeň –Lobzy

Na Prusiny

6.neděle velikonoční

25. 5. 2025

Průvodce

poutí

Úvodní modlitba na začátek pouti

Pane náš Bože,

Ty jsi stále na cestě se svým lidem a vedeš je do zaslíbené země.

Sešli na nás, Otče, svého Ducha světla a doprovázej i toto společenství věřících na poutní cestě.

Ať chránění tvou mocí prožíváme tajemství Velikonoc tvého Syna, který nám ukazuje pravý osud člověka.

Ať šťastně dosáhneme cíle své cesty a navrátíme se domů, posílení ve víře. Naplňuj naše rodiny, mládež a děti svou láskou, abychom vytvářeli prostředí vzájemného přijetí a společenství radosti z tvé blízkosti.

Amen

VZKŘÍŠENÝ NA CESTĚ DO EMAUZ

Z evangelia podle Lukáše

„Téhož dne se dva z nich ubírali do vsi jménem Emausy, která je od Jeruzaléma vzdálena asi tři hodiny cesty, A jak to v řeči probírali, připojil se k nim sám Ježíš a šel s nimi. A on jim řekl: Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci! Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma.“ (Lk 24,13.15.25.27)

„Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky, lámal a rozdával jim. Tu se jim otevřely oči a poznali ho; ale on zmizel jejich zrakům.“ (Lk 24, 30-31)

Ježíš řekl: „Já jsem cesta,“ tedy cesta Boha k člověku. A jako Vzkříšený se vydává na potemnělé stezky vnitřně rozervaného lidstva, aby se stal cestou člověka k Bohu. Ježíš, skrytý Bůh, se v Emauzích stává naším společníkem na cestě. Naslouchá, ptá se a pak vysvětluje. Dává nám poznat, že v Něj máme malou důvěru a že jsme ve své naději netrpěliví. Emauzy, to je pomalý proces poznání: dvěma učedníkům se otevírají oči při lámání chleba a víra dovršuje otevřenost srdce. Je třeba jít do školy Emauz. Pokaždé když otevíráme dveře srdce pro toto jiné, nepoznané, nacházíme otevřené dveře Božího srdce.

Zůstaň s námi, Pane. Večer pochybností a úzkostí svírá srdce každého člověka. Zůstaň s námi, Pane, neboť se připozdívá. Pomoz nám připravovat

naše slavení tím, že budeme umývat unavené nohy nejposlednějších, tím, že budeme přijímat do svého srdce a do svých domovů potřebné, kteří jsou tvým živým obrazem. A učiň z nás svědky svých velikonoc. Amen.

VZKŘÍŠENÝ SVĚŘUJE UČEDNÍKŮM POSLÁNÍ DO SVĚTA

Z evangelia podle Matouše

Ježíš přistoupil a řekl jim: "Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všecko, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku." (Mt 28, 18-20)

Vzkříšený je Pánem dějin. Moc, kterou mu dal Otec, předává svým přátelům, lidem z masa a kostí, oděným Duchem. Oni přijímají pověření proměnit svět. Ale jak jít dnes do světa? Jak hlásat? Jak proměňovat bez nátlaku? Jak být věrnými Bohu dějin a dějinám Boha? Vzkříšený je s námi až do konce světa.

Vzkříšený Ježíši, samotní nejsme schopni vytrvale nést ani nepatrnou zátěž. Je v nás slabost, obdaruj nás svou silou. Je v nás strach, dodej nám odvahu. Je v nás noc, rozsviť v nás světlo. Jsou v nás krize, dej, ať se proměníme ve svědky tvého Vzkříšení. Amen.

POVOLÁNÍ KE SVĚDECTVÍ

Z evangelia podle Matouše

Ježíš řekl svým učedníkům: „Vy jste sůl země; jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali. Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře. A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě. Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.“ (Mt 5, 13-15)

Pane Ježíši, ty nás svou přítomností proměňuješ a osvěcuješ náš život jasem svého Zmrtvýchvstání. Ukaž nám, jak máme nést tvé světlo a tvou chuť lidem, kteří po tobě touží. Učiň naše srdce citlivé pro tvé slovo a náš jazyk pohotový pro to, aby se o tvé slovo dělil s druhými.

Prosíme za ty, kdo tě hledají, a ještě tě nepoznali, ať skrze nás naleznou příležitost se s tebou setkat. Pomoz nám připravovat další cestu k víře. Amen.

NADĚJE, KTERÁ NEKLAME

Řím 5,2: Naše chloubu je také v tom, že máme NADĚJI dosáhnout slávy u Boha. 5,3 Ale nejen to! Chlubíme se i souženími. Víme přece, že soužení plodí vytrvalost. 5,4 Vytrvalost (plodí) osvědčenost, osvědčenost (plodí) NADĚJI. **5,5 Naděje však neklame, protože Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha svatého, který nám byl dán.**

Řím 8, 24 Naše spása je (zatím pouze) předmětem naděje. Je-li však předmět naděje vidět, už to není naděje. Co už někdo vidí, jak by v to mohl doufat? **25** Ale doufáme-li v něco, co ještě nevidíme, čekáme na to s vytrvalostí.

Naděje je důležitou křesťanskou ctností. Dante, autor Božské komedie, umístil ve svém líčení nad pekelnou bránu nápis: „Vzdej se vši naděje!“ Místo bez naděje se stává peklem. Naděje nám vlévá vnitřní život. Otvírá nás pro budoucnost a umožňuje nám kráčet jí vstříc s důvěrou.

Apoštol Pavel hovoří o naději ve svém listu Římanům. Doufáme v to, co nevidíme. „Ale doufáme-li v něco, co ještě nevidíme, čekáme na to s vytrvalostí“ (Řím 8,25). Doufám v to, co není zjevné, v uzdravující moc v mé duši, kterou často přehlížím, v lásku, která se právě zdá dohasínat, doufám v dobré jádro v druhém člověku, i když je zrovna nevidím, protože se dotýčný chová agresivně. Naděje vede ke spáse, která je v nás také neviditelná, ale která má být zjevena. Naděje směřuje k tomu, co do nás Bůh vložil, aby to naplno zazářilo, k tomu, aby se v nás neviditelné postupně začalo zjevovat. Je ovšem zapotřebí trpělivosti.

Pane Ježíši, naše naděje je v tobě. Ty jsi cesta, pravda a život. Ty jsi pro nás připravil nebe a tvá láska bude naplňovat všechny, kteří v něm budou. Věříme, že ty – náš Bůh – máš poslední slovo záchrany a milosrdenství. Prosíme o odvahu věřit ti, důvěřovat ti i ve chvílích těžkých a bolestných. Amen.

**Otázky k zamyšlení: Jak mohu konkrétně obnovit naději ve svém životě?
Jak pomáhám k naději těm, se kterými se setkávám?*